

Pasi Hujasen lähettikirje 5/2019, 12.6.2019

Osataan, jos tahdotaan

Olen useamman kerran valittanut kiinalaisten tuotteiden heikkoa laatua.

Mutta kyllä Kiinassa osataan tehdä hyviäkin tuotteita, jos vain halutaan.

Autoni akku on vaihtokunnossa. Vein auton pari päivää sitten takuuhuoltoon ja Veho lupasi, että akku saadaan vaihdettua takuuna. Nykyautojen akut ovat alimitoitettuja – erilaista elektroniikkaa on paljon ja akut mitoitetaan lämpimimpien maiden mukaan. Suomen pakkaset syövät akkua ja pian se on tullut tiensä päähän.

Autoni tietokone varoittaa akkuongelmista: näyttöön ilmestyy teksti: ”Energiansäästötila aktivoitu”, joka tarkoittaa sitä, että monien sähkölaitteiden käyttö estetään akun säästämiseksi. Esimerkiksi radiota ei voi kuunnella.

Periaatteessa akussa pitäisi tuossa vaiheessa olla sen verran virtaa, että auto käynnistyy – se on ohjelman idea.

”Mittatikkuna” on perinteinen tulitikkuaasi = 6 cm.

Mutta kun Venäjällä on oppinut, että on hyvä varautua pahemman vaihtoehdon mukaan, päätin hankkia apukäynnistimen keväällä, ennen kuin auton sähköongelmia saatiin selville. Ei ole mukava jäädä jollekin syrjäkylälle, kun autoa ei saa käyntiin.

Laitte vaikutti kuitenkin aivan liian pieneltä toimiakseen – akun koko on kuin tietokoneessa.

Niinpä kävin juttelemassa Rekaran varaosapäällikön kanssa ja kysyä, kannattaako laite hankkia. Hän sanoi, että hänkin oli pitänyt laitetta leluna, mutta oli sellaisen kuitenkin korjaamolle hankkinut. ”Ja se toimii!”

Niinpä kävin ostamassa Telwinin apukäynnistimen, maksoi 149 euroa eli ei kiinalainen laatukaan kovin halpaa ole.

Laitteella voi ladata myös kannettavan tietokoneen – sekin toimii, kokeilin Narvassa. Latauksen aikana ei voi käyttää tietokonetta, mutta laite lataa akun täyteen ja sitten voi taas tehdä töitä.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Kolme uutta kirkkoa päivässä
Patriarkka Kirill sanoi, että Venäjällä valmistuu kolme uutta ortodoksikirkkoa päivässä. Maailmassa oli vuoden 2019 alussa 38649 ortodoksikirkkoa, kun niitä kymmenen vuotta aikaisemmin oli 29263. Suurin osa niistä on Venäjällä.
Aina välillä kansalaiset vastustavat kirkon rakentamista, kun se tulee kaupungin keskustassa olevaan puistoon.
2. AIDS tappaa
Venäjällä on kuollut HIV-virukseen 318000 ihmistä vuoden 1987 jälkeen. Vuonna 2018 kuolleita oli lähes 37000. Koko maailmassa kuolleita on ollut 35.4 miljoonaa taudin löytämisen jälkeen..
Venäjällä noin 40 % saa viruksen huumeidenkäytön seurauksena.
Virallisten tilastojen mukaan tällä hetkellä Venäjällä on miljoona HIV-positiivista ihmistä, mutta monet järjestöt sanovat, että todellinen luku on paljon suurempi.
3. Menen Suomeen!
Eräs seurakuntalainen sanoi, että hän muuttaa Suomeen. Hän menikin Helsinkiin ja huomasi, että ei Suomeen ihan noin vain pääse. Tuli paluu Venäjälle.
Paluumuutto antoi osalle inkeriläisiä vaikutelman, että Suomeen pääsee, kunhan vain menee.
Onneksi paluumuutto on jo loppunut.
4. Vähäsen elossa
Erään Puškinin seurakuntalaisen terveys vaihtelee paljon. Joskus hän on vuoteenomana, joskus taas aika hyvässä kunnossa.
Kun viimeksi kävin katsomassa häntä, hän vaikutti olevan aika hyvässä kunnossa. Kysyin, miten terveys oli. ”Tänään olen vähäsen elossa”, kuului vastaus. Sanoin, että hyvä, että olet pikkusen elossa.
5. Virkamiesten maa
Venäjän työvoimasta 40 % on töissä julkisella alalla. Suomessa luku on 25 %, Yhdysvalloissa 15 % ja Saksassa 13 %.
Aikaisemmin julkisen puolen palkat olivat todella pieniä, opettajat ja lääkärit saivat muutaman tuhatta ruplaa kuukaudessa, mutta viime aikoina palkkoja on nostettu ripeässä tahdissa.
6. Lisää vai vähemmän
Kerroin viime kesänä, että Hatsinan ympäristössä yritetään hävittää myrkkyputkea teiden varsilta. Viime vuonna traktorit leikkasivat niitä – tosin yleensä hieman syrjempään jäi vaikka kuinka paljon, pelkkä piennar siivottiin.
Tänä kesänä samoja alueita äestetään – vai mikä lienee oikea sana, kun traktorin perässä olevalla laitteella rikotaan maanpinta.
Maallikon mielestä nyt luodaan entistä otollisemmat olot myrkkyputken kasvulle. Ehkä firmat haluavat, että projekti – ja rahan tulo – ei loppu...

7. Venäjän ääntämys toi ongelmia

Kuuntelin autoradiosta Suomen ja Venäjän jääkiekko-ottelua kulkiessani kylästä toiseen. Selostaja lausui monen suomalaisen pelaajan nimen ”venäläisittäin”. Niinpä yksi Suomen tähtipelaajia oli Kaapo Kakka – venäjässä painoton o lausutaan a:na.

8. Miksi 75 km/h?

Kun kerroin ”vakionopeusautoista”, jotka ajavat maantiellä 75 km/h nopeusrajoituksesta riippumatta, unohdin kertoa, miksi nopeus on juuri 75 km/h.

Venäjällä ylinopeudesta ei pääsääntöisesti sakotetaan, jos se on alle 20 km/h. Niinpä 75 km/h ei tuota sakkoa kylissäkään, joissa nopeusrajoitus on 60 km/h. Tosin nyt Pietarin ympäristössä on kokeilu, jossa monien kylien nopeusrajoitukset on laskettu 40 km/h. Eli nyt sakko voi tulla

Olisi me hoidettu se yksinkin...

6.6. tuli 75 vuotta Normandian maihinnoususta. Venäjän ulkoministeriön tiedottaja Marija Zaharova antoi lausunnon, jonka voisi tiivistää: ”Sillä nyt ei ollut kovin suurta merkitystä Saksan kukistamiseen...”

Lausunto on erikoinen, mutta ikävä kyllä aika tyypillinen nyky-Venäjällä. Venäjällä Toista maailmansotaa kutsutaan ”Suureksi isänmaalliseksi sodaksi” ja siitä on tullut Venäjän historian kohokohta. Sitä ei sovi millään lailla arvostella.

Josef Stalin vaati länsimaita avaamaan toisen rintaman Natsi-Saksaa vastaan. Se luvattiin, mutta maihinnousun valmistelu vei niin paljon aikaa, että lopulta sodan loppuun oli alle vuosi, kun liittoutuneiden joukot astuivat maihin Ranskassa.

Zaharova sanoi lausunnossaan, että Stalingradin (1942) ja Kurskin (1943, historian suurin panssaritaistelu) voitot olivat jo sinetöineet Saksan tappion. Se on totta, Suomenkin valtio- ja sotilasjohto ymmärsivät, että Saksa ei tule sotaa voittamaan noiden tappioiden jälkeen. Läntinen rintama vaati Saksalta paljon joukkoja, joista osa olisi voitu siirtää itärintamalle taistelemaan Puna-armeijaa vastaan.

Vähän aikaa sitten Venäjällä väheksyttiin lännen materiaaliapua. Tosiasiassa sillä oli aivan ratkaiseva merkitys Puna-armeijan taistelukykyyn. Yhdysvallat teki ”Lend-lease” –järjestelmän, jolla se toimitti aseita ja muuta apua monille Saksaa vastaan taisteleville maille. Apu Neuvostoliitolle alkoi 22.6. eli heti Saksan hyökkäyksen jälkeen.

Neuvostoliitto sai apua toiseksi eniten:

375833 kuorma-autoa – 43 % Neuvostoliiton autonrenkaista oli Yhdysvaltojen apua

51503 jeeppiä (maastoautoa)

35170 moottoripyörää

8075 traktoria

7053 panssarivaunua

14795 lentokonetta

1900 höyryveturia

66 dieselveuria

9920 rautatievaunua

1000 tasovaunua

120 panssarivaunun kuljetusvaunua

447816 tonnia ruokatarvikkeita

2670371 tonnia öljytuotteita

185000 kenttäpuhelinta

1100000 kilometriä kaapelia

2300000 tonnia terästä

229000 tonnia alumiinia

Avun arvo Neuvostoliitolle oli 10982,1 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria eli noin viidesosa koko avun määrästä. Lisäksi Kanada avusti Neuvostoliittoa.

Jos Suomi olisi saanut vaikkapa 5 % tuosta avusta, tilanne Karjalan Kannaksella kesäkuussa 1944 olisi ollut aivan toinen.

Suomi ei katkaissut Muurmannin rataa – vaikka se olisi ollut sotilaallisesti mahdollista. Näin Suomi auttoi Puna-armeijaa saamaan varusteita taisteluun Suomea vastaan. Venäläisiltä kaatuneilta löytyi usein amerikkalaisia säilykepurkkeja.

Eniten Yhdysvaltojen apua sai Brittiläinen imperiumi – jossa oli mukana mm. Intia, Australia, Uusi Seelanti – mutta se selittyi suurelta osin maihinnousun vaatimista valtavista varusteluista.

Venäjällä usein korostetaan, että Neuvostoliiton henkilömenetykset Toisessa maailmansodassa olivat suurimmat, mikä pitää paikkansa, mutta voidaan kysyä, kuinka suuri osa menetyksistä johtui typerästä sodankäynnistä – luen parhaillaan Onni Palasteen kirjaa ”Talvisodan ääniä”, jossa suomalaiset sotaveteraanit vähän väliä kertovat vihollisen suurista miestappioista, jotka johtuivat huonosta taktiikasta. Lisäksi voidaan sanoa, että Neuvostoliitto ei kantanut kovin suurta huolta siviileistään – arvioidaan, että noin 10 miljoonaa lasta ja vanhusta kuoli ennen aikojaan sodan takia.

Neuvostoliiton menetyksistä Toisessa maailmansodassa riidellään – Stalinin aikana niitä ei saanut kertoa, koska ne olivat niin valtavat. Pari vuotta sitten Venäjän duumassa julkaistiin luku 42 miljoonaa ja lisäksi tuo 10 miljoonaa eli kaikkiaan 52 miljoonaa. Sotilaita kuoli yli 19 miljoonaa ja siviilejä 23 miljoonaa.

Neuvostoliiton väkiluku oli vuonna 1939 168 524 000 henkeä eli sodassa menetettiin melkein kolmasosa väestöstä.

Saksan tappiot olivat 7 500 000 eli noin 11 % väestöstä. Suhteellisesti Saksaa enemmän sota vaati uhreja Puolassa 5 600 000 / 16 %, Liettuassa 212 000 / 14 % ja Latviassa 227 000 / 11 %. Suomen tappiot olivat noin satatuhatta eli 2.62 %. Jos rintama olisi mennyt Suomen yli – kuten se meni kahteen kertaan Latvian, Liettuan ja Puolan yli – Suomen luvut olisivat paljon synkemmät.

Yhdysvaltojen tappiot olivat reilut 400 000 / 0.32 % ja Iso-Britannian 450 000 / 0.94 %.

Suhteellisuudentaju helposti hämärtyy, kun ajatellaan Lontoon pommituksia ym. Todellisia kärsijöitä olivat ne, joiden alueella käytiin maataisteluja. Japanin tappiot olivat 2 600 000 eli 3.61 %. Jos atomipommien pudotus ei olisi saanut Japania antautumaan, tappioluvut maan miehityksestä olisivat olleet todella suuret.

Olen pudonnut kelkasta...

ja ilmeisesti lyönyt samalla pääni.

Camilla Läckberg on kuulemma yksi Suomen suosituimpia dekkarikirjailijoita nykyään. Luin häneltä neljä kirjaa. Jokaisessa oli tietysti ”kiintiöhomo”, mutta viimeksi lukemassani eräs päähenkilöistä keskusteli vainajien kanssa ja tunsu jopa heidän kosketuksensa. Yhdessä kirjassa tehtiin 60 vuotta haudassa maanneelle ruumiinavaus, jossa paljastui erilaisia vammoja. Epäilisin, että jäljellä olivat pelkät luut ja niistä on paha löytää jälkiä lyönneistä. En myöskään ole pitänyt kirjojen hahmojen keskinäisten ongelmien jatkuvasta vatvomisesta. Ehkä Ruotsissa on paljon enemmän omituisia ihmisiä kuin Suomessa...

Olin joskus vuosia sitten aloittanut Antti Tuomisen kirjan ”Parantaja”, mutta jättänyt sen tylsänä kesken. Kirja on palkittu Suomen parhaana rikosromaanina vuonna 2011 ja käännetty monelle kielelle ja

julkaistu 25 eri maassa. Kirja oli niin huono, että minun piti internetistä tarkistaa, pitävätkö kirjan kannen maininnat paikkansa. Pitivät.

Venäjän ulkoministeriön tiedottaja Dmitri Peskovin tytär Jelizaveta Peskova sanoi jossain haastattelussa, että homoseksuaalisuus on luonnotonta / luonnonvastaista. Hän kuulemma seurustelee muslimin kanssa. Kun toimittaja kysyi häneltä eikö hän ole huolestunut siitä, että islam tuomitsee homoseksualismin kuolemalla, hän vastasi: ”On luonnonlakeja ja nämä asiat ovat haram (kielletty, tuomittu) minulle.”

Lausunto herätti tietysti suurta pahennusta.

Heräsin huomaamaan, että Lännessä – ja liberalismissa yleensä – ei enää saa puhua siitä, että jotkut asiat ovat vastoin luonnonlakeja, Raamatun opetuksia tai kristillistä uskoa,

Kauniita vastauksia

Mielipidetiedustelun mukaan 39 % venäläisistä on valmis luopumaan muovikasseista. Lisäksi 46 % oli valmis osaksi luopumaan niistä.

Venäjällä kaupoissa käytetään valtavat määrät muovipusseja. Jugurtti, rahka, pesuaine, saippua, (muoviin jo kertaalleen pakattu) liha jne., jne. pakataan kassalla muovipussiin. Kun yritän kieltää, kassanhoitaja katsoo kuin marsilaista ja yleensä pakkaa tavaran pussiin kiellosta huolimatta.

Greenpeace arvioi, että Venäjällä käytetään 26 miljardia muovipussia vuodessa.

Käytän nuo pussit sokeripussien suojana – ne todella vuotavat ja halkeavat, takakontti on useamman kerran ollut ”sokeroitu” – kun teen kylillä jaettavia pieniä diakoniapaketteja.

Taisi olla, että taas vastattiin, ”niin kuin piti”.

Kannettu vesi ei kaivossa pysy

Avtoradio-radiokanavalla on jälleen ”tietoiskuja”: mitä tarkoittaa vesiliirto jne.

Kerran puhuttiin välimatkoista. Pääsääntö on, että välimatkan edellä ajavaan pitää olla vähintään 3 sekuntia. Suomalainen ohje on: katso vaikkapa sähkötolppa ja kun edellä ajava ohittaa sen, ala laskea 1001, 1002, 1003.

Ilmeisesti osalla venäläisistä autoilijoista on mennyt mittayksiköt sekaisin. He luulevat, että välin pitää olla 3 metriä. Tai ehkä vika ei ole kuulossa vaan korvien välissä.

Nykyään väistän pientareelle, kun tuollainen ”pakoputken haistelija” ilmestyy takapeiliin. Ikävä kyllä suuri osa heistä ei osaa ohittaakaan – ohi mennään mahdollisimman läheltä, sivupeiliä hipoen – mutta parempi, että ajavat jonkun toisen auton perään.

Tuutarin seurakunnan kirjanpitäjä lähti kerran kyydissäni Pietariin, kun jumalanpalveluksen jälkeen olin menossa Pietarin keskustaan. Hän kysyi: ”Voiko Suomessa ostaa ajokortin?” Kerroin, että ei.

Avtoradiossa on ohjelma, jossa haastatellaan venäläisiä kuuluisuuksia ja tutustutaan heidän nykyisiin ja entisiin autoihin. Eräs kuuluisa laulaja kertoi, että hän osti ajokortin – toki jo vuosia sitten. ”Mutta en suosittele sitä kenellekään!” Melkoinen osa venäläisistä autoilijoista ei joko osaa tai halua ajaa oikein. Osalla ei tunnu olevan minkäänlaista itsesuojeluvaistoa – vähän väliä näkee ohituksia, vaikka joku tulee vastaan.

Iloinen seurakuntalainen

Pitkästä aikaa olin Sillamäellä Vladimir Batuhtinin toimittamassa venäjänkielisessä jumalanpalveluksessa.

Ennen jumalanpalveluksen alkua eräs seurakuntalainen antoi maalatun kananmunan – vaikka pääsiäisestä oli jo jonkin aikaa – ja sanoi ”Kristus nousi kuolleista!”

Todellinen ilo säteili hänen olemuksestaan. Osaisimmepa me muutkin iloita ja välittää iloa ylösnousemuksesta muillekin..

Kevät toi...

Vanhan renkutuksen mukaan kevät toi maalarin ja monta muutakin.

Venäjällä kevät tuo monin paikoin kaksi ikävää hajua: lehmänlanta – onneksi ei sianlanta – ja kulotuksen käry.

Pitkin kevättä on kerrottu valtavista metsäpaloista Siperiassa. Kokonaisia kyliä on palanut maan tasalle. Usein syy on kulotus: ihmiset sytyttävät kuivan ruohon palamaan. Teosta on määrätty kova sakko, mutta ei se estä näitä pyromaaneja.

Eräänä sunnuntaiaamuna Tuutarin kirkon ovet olivat auki ja eteisessä kävi melkoinen läpiveto. Kun ei ollut mitenkään erityisen lämmin päivä, hieman ihmettelin, miksi kanttori Nikolai oli avannut ovet.

Hän yritti saada lannanhajun ulos – mutta sitä taisi tulla vain lisää. Kirkon lähellä olevalle pellolle ajettiin puoliperävaunu-kuorma-autoilla valtava lantapatteri. Jos navetoissa on vaikkapa tuhat lehmää, syntyy lantaa valtavat määrät. Ensin se varastoidaan pellon reunaan ja jossain vaiheessa levitetään pellolle. Tällä kertaa taisi tulla arviointivirhe, kun suuri osa lannasta on vieläkin levittämättä, vaikka kaikki pellot on kylvetty.

Lähelle rakennetaan useampaakin uutta asuinalueita. Minä en haluaisi asua kuukausitolkulla lannanhajun keskellä.

Erikoista markkinointia

Vähän väliä venäläiseen puhelimeeni tulee soitto, joka katkeaa ennen kuin siihen ehtii vastata. Idea on se, että soittaisin takaisin. Numero on todennäköisesti maksullinen.

Vähän väliä tulee myös puhelinmarkkinointia: soittaja aloittaa, ennen kuin olen ehtinyt sanoa mitään. Sanon vain ”Ei kiitos”, mutta usein jää tuntu, että langan toisessa päässä on robotti, joka jatkoi litaniaansa. Jos asiakasta ei kunnioiteta edes sen vertaa, että annetaan hänen sanoa yksi sana, en todellakaan ole kiinnostunut kyseisen firman tuotteista tai palveluista.

Kerran oli tullut puhelu minulle tuntemattomasta numerosta. Heti perään tuli tekstiviesti, jossa kerrottiin, että olin saanut ”spam”-puhelun ja voisin hankkia heiltä palvelun, jolla kyseiset puhelut voi estää. Vain 25 ruplaa päivä (noin 30 centtiä). Taisi puhelu tulla samasta osoitteesta vai mistä he tiesivät puhelusta, jonka olin juuri saanut.

Evankeliumijuhlat Porissa 28.-30.6.

Tämän kesäiset Evankeliumijuhlat järjestetään länsirannikolla, Porissa juhannusta seuraavana viikonloppuna eli 28.-30.6.

Lisätietoja saa Sanansaattajasta ja internetistä: www.evankeliumijuhla.fi

Itse en tällä kertaa ole menossa juhlille. Syy on hieman erikoinen: Inkerin liiton juhannusjuhla järjestetään 29.6. Siiverskajassa. 22.6. ei käy, koska se on operaatio Barbarossan alkupäivä – vuonna 1941 Hitlerin Saksa aloitti hyökkäyksen Neuvostoliittoon aamulla 22.6. Jos pidettäisiin inkeriläisten juhlia 22.6., voisi paikalle ilmestyä joku viranomainen kyselemään: ”Mitäs te täällä oikein juhlitte?”

Lisäksi olen luvannut olla toimittamassa jumalanpalvelusta Hatsinassa 30.6. – kirkkoherra ei itse pääse paikalle. Kesän ajan lomajärjestelyt ovat vaikeita Inkerin kirkossa, kun suurimmassa osassa seurakuntia on vain yksi pastori ja lomittajia ei juurikaan ole.

Huumori on välttämätöntä

Noin puolessa kyläpaikkoja pitää joko juoda teetä tai syödä – ja usein juoda vielä teekin.

Muutamissa paikoissa vanhuksen kunto ja talon kunto on sitä luokkaa, että miettii, kuinkahan terveellistä ruoka on.

Kerran sain salaattia – yleensä on keittoa ja perunoita lisukkeineen. Multa tai hiekka rutisi hampaissa. Huonosti pestyistä vihanneksista voi saada matoja. Eräs Kenian-lähettiläs kertoi, että kun lennettiin Egyptin yli kohti Keniaa, ”pienet seuralaiset” alkoivat osoittaa aktivoitumisen merkkejä, ”tullaan kotiin”. Keniassa yksi herkkuruoka on lehmän suoli sisältöineen päivineen.

Aikanaan lapamatoa käytettiin jopa ”laihdutuslääkkeenä”. Eli suolinkainen voi edistää laihtumista.

Syön aina, kun tarjotaan. En yleensä nälkääni, vaan siksi, että haluan kunnioittaa tarjoajan vieraanvaraisuutta.

Venäläisiä erikoisuuksia

Puolustusministeri Sergei Šoigu otti voitonpäivänä 9.5. vastaan sotilasparaatin Punaisella torilla panssaroidusta avoautosta käsin seisoen ”pelkääjän paikalla”. Auto oli uusi Venäjän johdolle valmistettu Aurus, jota yritetään myydä lännessäkin – kuitenkin panssaroimattomana. Presidentti Putin käytti Aurusta (ei avomallia) viime kesänä Helsingissä, kun hän tapasi Yhdysvaltojen presidentti Donald Trumpin.

Ei ollut haarniskaa päällä...

Ensi vuonna juhlallisuudet ovat paljon suuremmat, kun Toisen maailmansodan päättymisestä tulee 75 vuotta.

Tavaraa kaivataan

Erityisiä toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Silloin ne, jotka olivat koolta, kysivät häneltä: ”Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?” (Apt 1:6)

Jeesus oli kärsinyt, kuollut, ylösnoussut ja 40 päivän aikana ilmestynyt monta kertaa opetuslapsilleen. Nyt hän oli palaamassa taivaaseen Isän luokse.

Kuitenkin opetuslapset olivat yhä maallisten messias-odotusten vallassa!!!

Eivätkö he ymmärtäneet yhtään mitään?

Pelkäänpä, että me olemme yhtä huonoja pääsemään eroon omista odotuksistamme ja näkemään Jumalan pelastussuunnitelman. Isä meidän –rukouksessa pyydämme, että Jumalan tahto saisi tapahtua maan päällä niin kuin taivaassa. Kävisipä niin mahdollisimman usein meidän itse kunkin elämässä.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkolle valitaan lokakuussa uusi piispa. Nyt on meneillään ehdokasasettelu. Jumalan johdatusta valintaan.
- Seurakuntien kesäajan työjärjestelyt. Lomia on vaikea pitää, kun ei tahdo löytyä sijaisia.
- Turvallisuutta tien päälle. Tuntuu, että meno tien päällä tulee koko ajan hurjemmaksi.
- Porin Evankeliumijuhlat
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista. Tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.